

Νεανικά Σαλπίσματα

Διμηνιαίο Ηλεκτρονικό Περιοδικό
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

Καλή και Ευλογημένη Χρονιά !

Ευλόγησον τον στέφανον του ενιαυτού της χρηστότητός Σου Κύριε.

Διαβάσαμε κάπου:

Οι άνθρωποι κάποια στιγμή, μπορεί να ξεχάσουν το όνομά σου. Μπορεί να ξεχάσουν τα λόγια σου. Τις συμβουλές. Τις συζητήσεις που πιθανώς είχατε... Ποτέ δε θα ξεχάσουν όμως, το πως τους έκανες να νιώσουν.

Προσπάθησε, σε αυτόν τον λίγο χρόνο που σου δόθηκε, να κάνεις τους ανθρώπους να νιώθουνε όμορφα κοντά σου. Προσπάθησε να τους κάνεις να νιώθουνε ότι κάποιος, όντως τους αγαπά. Προσπάθησε να τους κάνεις να νιώθουνε ελεύθεροι. Να νιώθουνε ότι κάποιος τους αποδέχεται. Προσπάθησε να τους κάνεις να νιώθουνε, πως η ελπίδα δεν χάθηκε, από τούτον εδώ τον κόσμο...

Ελευθεριάδης Γ. Ελευθέριος, Ψυχολόγος M.Sc.

Περιεχόμενα τεύχους:

Ευλόγησον τον στέ-	1
Εσείς γνωρίζετε πως	2
Μικρέ μου «μάγκα»	2
Αλήθεια, θα κάνετε	3
Η ζήλεια είναι ψυχική	3
Μυτιλήνη / 17χρονος ξύπνησε από κόμα	4
ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ	4
ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΗ	5
Πάντα στους άλλους συμβαί-	5
	6
Γιατί ο Μέσι ήθελε με τόσο	6

Ενώ ο κόσμος και ο άνθρωπος δημιουργήθηκαν μέσα στο χρόνο και λειτουργούν «εν χρόνω», ο προορισμός τους είναι υπέρχρονος. Αντίθετα ενώ ο άχρονος και αιώνιος Θεός είναι έξω από τούς περιορισμούς του χώρου και του χρόνου, πληροί με την πανταχού παρουσία Του το κάθε μόριο της δημιουργίας και την πιο ελάχιστη χρονική στιγμή. Γι' αυτό ούτε ο Θεός είναι ξένος προς τον χρόνο - πού τον μετατρέπει σε καιρό, δηλαδή ευκαιρία σωτηρίας - μήτε ο άνθρωπος άσχετος με την αιωνιότητα και την αθανασία. Και δεν υπάρχει παρηγοριά μεγαλύτερη από το να γνωρίζουμε ότι η αιωνιότητα δεν είναι απρόσιτη, αλλά κτίζεται από ριζίσματα της καθημερινότητάς μας. Τούτο επιμαρτυρεί ο αδιάψευστος ο λόγος της Γραφής: «ο κόσμος παράγεται και η επιθυμία αυτού, ο δε ποιών το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα» (Α' Ιωάν. 2,17)». Καλό είναι να γνωρίζουμε ότι υπάρχουν 3 θεωρήσεις του χρόνου. Η πρώτη είναι ο ιστορικός χρόνος, κατά τον οποίο έχουμε τις καθημερινές μας επιτυχίες και αποτυχίες. Η δεύτερη θεώρηση είναι ο λειτουργικός

χρόνος, όπου εντός της Εκκλησίας μας κληρικοί και λαϊκοί προγευόμαστε την αιωνιότητα της Βασιλείας των Ουράνων, με τις Δεσποτικές, τις Θεομητορικές και τις εορτές των Αγίων μας και η τρίτη είναι η αιωνιότητα στην οποία δεν υπάρχει χρόνος, αλλά αιώνιο παρόν, όπου ο άνθρωπος κοινωνεί αγαπητικά με τον Τριαδικό Θεό. Ας θυμηθούμε εκείνη την επίκαιρη και θεόπνευστη συμβουλή του Αποστόλου Παύλου, παρμένη από την ωραία Επιστολή του προς τους Εφεσίους, που κατοικούσαν ένα καιρό στην Έφεσο της Μικράς Ασίας: «έξαγοραζόμενοι τόν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν» (5, 16). Η προτροπή αυτή του αποστόλου Παύλου για σωστή χρήση του χρόνου της επίγειας μας ζωής, είναι όσο ποτέ άλλοτε επίκαιρη. Άλλωστε κατά κοινή ομολογία ζούμε σε δύσκολους και χαλεπούς καιρούς. Ο χρόνος είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ζωή του ανθρώπου. Διέπει τη ζωή και την υπόσταση μας. Διέπει την φύση και τον κόσμο ολόκληρο. Θεωρούμε τον χρόνο ως κάτι αυτονόητο στη ζωή μας. Όταν όμως μας ζητηθεί να περιγράψουμε τον χρόνο και να

τον ορίσουμε, θα διαπιστώσουμε αδυναμία να το πράξουμε. Οι αρχαίοι Έλληνες ζούσαν τον χρόνο ως κάτι αυτονόητο χωρίς να πολυπραγματούν την ταυτότητα του. Εκείνο που θα λέγαμε ότι απασχολεί τον άνθρωπο είναι η ωφέλιμη αξιοποίηση του χρόνου. Αυτό παρουσιάζεται ιδιαίτερα έντονο στην σημερινή βιομηχανική κοινωνία. Φυσικά ο κάθε άνθρωπος προσπαθεί να αξιοποιήσει τον χρόνο του όπως αυτός νομίζει ότι είναι σωστό. Άλλοι προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν τον χρόνο τους για να μορφωθούν, άλλοι για προαχθούν στην πνευματική ζωή, άλλοι για να πλουτίζουν. Ένα μέρος από τον συνολικό μας χρόνο είναι και ο ελεύθερος χρόνος. Ελεύθερος χρόνος είναι ο αυτοδιαθέσιμος, προσωπικός, χωρίς υποχρεώσεις χρόνος, μετά από τις διάφορες, κυρίως επαγγελματικές, υποχρεώσεις του ανθρώπου. Είναι ένα σύνολο δραστηριοτήτων στις οποίες επιδίδεται το άτομο με την θέληση του, για να αναπαύεται, να ενημερώνεται, να μορφώνεται, να αθλείται, να δημιουργεί, να συμμετέχει στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, ύστερα από την απαλλαγή από τις διάφορες υποχρεώσεις του. Ο ελεύθερος χρόνος είναι αναγκαίος για τον άνθρωπο. Αποτελεί αναμφίβολα βιολογική και ψυχολογική ανάγκη.

Εσείς γνωρίζετε πως καθιερώθηκε το έθιμο της βασιλόπιτας;

Στα χρόνια του Ιουλιανού του Παραβάτη, όταν το Βυζάντιο κήρυξε τον πόλεμο στην Περσία, ο Ιουλιανός πέρασε με τον στρατό του από την Καισαρεία.

Τότε διέταξε να φορολογήσουν όλη την επαρχία και τα χρήματα αυτά θα τα έπαιρνε επιστρέφοντας για την Κωνσταντινούπολη.

Έτσι, οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να δώσουν ό,τι είχε ο καθένας χρυσαφικά νομίσματα κ.λπ. Όμως ο Ιουλιανός σκοτώθηκε άδοξα σε μια μάχη στον πόλεμο με τους Πέρσες,

έτσι δεν ξαναπέρασε ποτέ από την Καισαρεία.

Τότε ο Άγιος Βασίλης έδωσε εντολή και από τα μαζεμένα χρυσαφικά τα μισά να δοθούν στους φτωχούς, ένα μικρό μέρος κράτησε για τις ανάγκες των ιδρυμάτων της Βασιλειάδος, και τα υπόλοιπα τα μοίρασε στους κατοίκους με ένα πρωτότυπο τρόπο: έδωσε εντολή να ζυμώσουν ψωμιά και σε κάθε ψωμί, έβαλε από ένα νόμισμα ή χρυσαφικό μέσα, κατόπιν τα μοίρασε στα σπίτια, έτσι

τρώγοντας οι κάτοικοι τα ψωμιά όλο και κάτι έβρισκαν μέσα.

Έτσι, γεννήθηκε το έθιμο της πίτας που ονομάστηκε βασιλόπιτα.

Μικρέ μου «μάγκα»

Μικρέ μου «μάγκα»: Τα λόγια αυτής της δασκάλας που κάθε μαθητής πρέπει να ακούσει

Μια δασκάλα δημοσίευσε στο λογαριασμό της στο Facebook ένα υπέροχο κείμενο για το bullying και τους νταήδες που υπάρχουν δυστυχώς σε κάθε σχολική τάξη και θεωρούν ότι είναι «μαγκιά» να παρενοχλούν και να κάνουν δύσκολη τη ζωή αδύναμων συμμαθητών τους.

«Κυρία, μου έβαλε τρικλοποδιά για να κάνει τον μάγκα!»

Αχ, αυτή η μαγκιά... Γιατί είναι τόσο περιζήτητη; Πώς έφτασε να λειτουργεί ως μέσο «καταξίωσης»; Και γιατί πρέπει να συνδυάζεται αποκλειστικά με παραβατική συμπεριφορά;

Μικρέ μου «μάγκα»...

Μαγκιά δεν είναι να αντιγράφεις την αλητεία αλλά το παράδειγμα.

Μαγκιά δεν είναι το βρομόστομα αλλά το να ξέρεις να μιλάς.

Μαγκιά δεν είναι να χτυπήσεις κάποιον για να γελάσεις αλλά να υπερασπιστείς το παιδί που το κοροϊδεύουν για τα κιλά του ή την αδυναμία του.

Μαγκιά δεν είναι να σπάσεις τα θρανία της τάξης σου αλλά να διεκδικήσεις μαζί με τους συμμαθητές σου την επισκευή του κτιρίου.

Μαγκιά δεν είναι να αυθαδιάσεις στον/η δάσκαλο/α σου αλλά να πεις ένα αστείο που θα τον/την κάνεις να γελάσει.

Μαγκιά δεν είναι να κάνεις κοπάνα από το σχολείο αλλά να παρουσιάσεις εκεί μια κατασκευή σου.

Μαγκιά δεν είναι να φορτώσεις το φταίξιμο σε άλλον αλλά να αναλάβεις τις ευθύνες σου.

Μαγκιά δεν είναι να απομονώσεις τον ξένο μαθητή αλλά να καθίσεις μαζί του στο διάλειμμα.

Μαγκιά δεν είναι το θράσος αλλά το θάρρος.

Μαγκιά δεν είναι το bullying αλλά η μεγαλοψυχία.

Μαγκιά δεν είναι να λερώσεις με μπογιά το σχολείο σου αλλά να ζωγραφίσεις κάτι όμορφο στον τοίχο της αυλής.

Μαγκιά δεν είναι να καπνίζεις κρυφά αλλά να σε χειροκροτούν στα φανερά.

Μαγκιά δεν είναι αυτό που σε κάνει να ντρέπεσαι αλλά αυτό που σε κάνει περήφανο για τον εαυτό σου.

Μαγκιά δεν είναι αυτό που κάνουν όλοι αλλά αυτό που θα κάνει τη διαφορά.

Κάνε τη διαφορά! Γίνε η διαφορά!

Αλήθεια, θα κάνετε προσευχή για μένα;

Οι δύο γυναίκες κατέβηκαν γρήγορα τις σκάλες της πολυκατοικίας. Είχαν ακόμη δουλειά μπροστά τους. Έφτανε το μεσημέρι κι εκείνες έπρεπε να καταφέρουν να τελειώσουν για τον έρανο της Εκκλησίας όλα τα διαμερίσματα του δρόμου νωρίς, μην πιάσουν τους ανθρώπους στον ύπνο. Δεν ήταν σωστό να χτυπούν τα κουδούνια μεσημεριάτικα... Η κ. Ακριβή κοίταξε τους λαχνούς που κρατούσε στο χέρι της.

–Καλή χρονιά φέτος. Καλά πηγαίνει ο έρανος.

Η κ. Μαρκέλλα έγνεψε καταφατικά. Είχαν πιαστεί τα πόδια της από το ανέβα – κατέβα στις σκάλες, αλλά δεν το έβαζε κάτω. Της άρεσε αυτό το έργο.

–Έλα, πάμε, την τράβηξε απαλά. Πλησίασαν την πόρτα της διπλανής πολυκατοικίας, πήραν βαθιά ανάσα και χτύπησαν το κουδούνι.

–Είμαστε από τον έρανο της ενορίας για τα Χριστούγεννα. Θα μας ανοίξετε;

Λίγα δευτερόλεπτα αγωνίας και μετά ο βόμβος από το θυροτηλέφωνο. Η πόρτα άνοιξε κι οι γυναίκες μπήκαν μέσα. Η πόρτα δεν είχε κλείσει ακόμη πίσω τους, όταν ακούστηκε η αντρική φωνή.

–Μπορώ να σας ζητήσω κάτι; Γύρισαν τα κεφάλια τους πίσω. Ήταν ένα παλληκάρι ως είκοσι χρονών αυτός που μιλούσε και κρατούσε μισάνοιχτη την πόρτα. Τρίκλιζε και τα λόγια του έβγαιναν μερδεμένα.

–Μήπως μπορείτε να με βοηθήσετε; Ξαναμίλησε το παλληκάρι και έτεινε το χέρι του παρακλητικά. Οι γυναίκες κοιτάχτηκαν διστακτικά. Με αργές κινήσεις η κ. Μαρκέλλα έβαλε το χέρι στην τσέπη της και τράβηξε ένα νόμισμα.

–Ορίστε, είναι δικό σου. Το παλληκάρι έκλεισε στη χούφτα του το πολύτιμο κέρμα.

–Ευχαριστώ, ψιθύρισε κι έκανε να φύγει.

–Πώς σε λένε; τον σταμάτησε η κ. Μαρκέλλα. Το παλληκάρι την κοίταξε τρομαγμένο.

–Τι το θέλετε το όνομά μου; Η κ. Μαρκέλλα χαμογέλασε καθησυχαστικά.

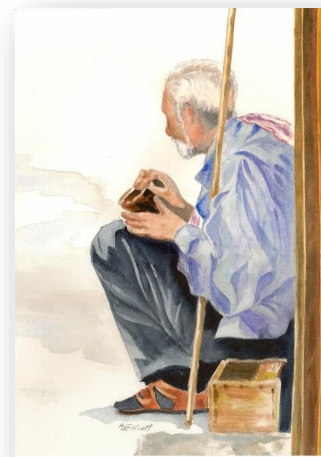
–Για να κάνουμε προσευχή για σένα το ρωτάω.

Το παλληκάρι άρχισε να τρέμει.

–Αλήθεια; Αλήθεια το λέτε; Σταμάτησε. Πήρε να κλαίει με λυγμούς. Θα κάνετε προσευχή για μένα; Νίκο με λένε. Νίκο. Ευχαριστώ. Ευχαριστώ...

Ο Νίκος γύρισε την πλάτη του και ψιθυρίζοντας ξανά και ξανά «ευχαριστώ» βγήκε από την πολυκατοικία. Οι δύο γυναίκες κοιτάχτηκαν αμίλητες. Κάπου μέσα στο νου τους θυμήθηκαν τα λόγια που είχαν κάποτε ακούσει: «Όταν περπατάτε στο δρόμο, να κάνετε προσευχή για όλους όσους βλέπετε. Για τους άστεγους, τους ναρκομανείς, για τους διπλανούς σας στο λεωφορείο, για τους περαστικούς, για όλους. Έτσι θα έρχεται η Χάρη του Θεού παντού». Άρχισαν να ανεβαίνουν τις σκάλες. Δεν μιλούσαν, μα η καρδιά τους φώναζε: «Κύριε, ελέησε τον δούλο Σου Νίκο και όλους όσους μοιάζουν με τον Νίκο...».

Το βράδυ, πριν κοιμηθείς, θυμήσου όλους για κάποιο λόγο ξαγρυπνούν και ζήτησε με την προσευχή σου να τους σκεπάσει ο Θεός...

Η ζήλεια είναι ψυχική νόσος....

Η ζήλεια είναι ψυχική νόσος, πολλές φορές πολύ βασανιστική, και για τον έχοντα το πάθος της ζήλειας και για τους γύρω του. Δυστυχώς το πάθος αυτό το έχουν πολλοί άνθρωποι. Διαφέρει ως προς το βαθμό. Σε άλλους η ζήλεια είναι πολύ φανερή και σε άλλους είναι πολύ κρυφή και ύπουλη.

Τη συναντάμε μέσα στην οικογένεια, μέσα στην κοινωνία, μέσα στις συνεργασίες. Δυστυχώς δε και σε ανθρώπους φαινομενικά καλλιεργημένους, που θα περίμενε κανείς να μην παρουσιάζουν καταστάσεις ζήλειας. Αλλά πολύ περισσότερο υπάρχει σε ακαλλιεργητους ανθρώπους.

Είναι ένα ψυχικό σαράκι. Το

περίεργο είναι ότι δεν υπάρχει ζήλεια μόνο σε χαμηλά κοινωνικά στρώματα, αλλά και σε πολύ υψηλά.

Συνήθως η ζήλεια είναι πάθος το οποίο κληρονομούμε με τη γέννησή μας και αποτελεί βασικό ελάττωμα του χαρακτήρος μας. Έχει δε πολλές φορές πολύ βλαπτικά και καταστροφικά αποτελέσματα στις σχέσεις μας με τους άλλους.

Παρατηρείται η ζήλεια πολύ συχνά στην οικογένεια. Κάποιο από τα μέλη της ζηλεύει τα άλλα. Και αν η ζήλεια υπάρχει στον έναν αδελφό προς τον άλλο, δημιουργείται γκρίνια και μιζέρια και αναστάτωση μέσα στην οικογένεια. Γιατί προτιμήθηκε ο άλλος αδελφός και όχι εγώ;

Και άνθρωποι ακόμα που παρουσιάζουν πολλή ευσέβεια και θέλουν να ευαρεστήσουν στον Θεό κυριεύονται από το πάθος της ζήλειας. Η ζήλεια είναι βασανιστικό πάθος, πρώτα για τον ζηλιάρη και μετά για τον ζηλευόμενο. Στην ψυχή του ζηλιάρη δημιουργείται εύκολα μελαγχολία, όταν βλέπει κάποιον να υπερέχει.

Βασανίζει η ζήλεια και φυγαδεύει την ειρήνη, τη χαρά και την ευχαρίστηση της ζωής. Ο ζηλευόμενος είναι συχνά παραπονιάρης. Νομίζει τον εαυτό τον αδικημένο και δεν χαίρεται τη ζωή. Δεν απολαμβάνει με χαρά τις δωρεές που του έχει δώσει ο Θεός. Τον κατατρώγει το σαράκι της ζήλειας, τον κάνει γκρινιάρη..

Απόσπασμα από το βιβλίο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Πειραιώς κ. Καλλινίκου "προσέχεις τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά σου"

Μυτιλήνη / 17χρονος ξύπνησε από κώμα μετά από μήνες

Μία συγκλονιστική ιστορία με πρωταγωνιστή έναν 17χρονο που νοσηλευόταν στη ΜΕΘ του Νοσοκομείου Μυτιλήνης βλέπει το φως της δημοσιότητας.

Ο 17χρονος Ταξιάρχης είχε πέσει σε κώμα μετά από σοβαρό τροχαίο και παρά τις επίμονες προσπάθειες των γιατρών φαινόταν ότι τελικά δεν θα σωθεί. Επανήλθε όμως εκπλήσσοντας τους πάντες. Όπως μεταδίδει η ΕΡΤ, όλα ξεκίνησαν το βράδυ της 28ης Αυγούστου 2022 στο πανηγύρι για τα Νιάμερα της Παναγιάς στη Σύψη. Ο 17χρονος Ταξιάρχης έχοντας καταναλώσει μεγάλη ποσότητα αλκοόλ ξεκινά να επιστρέψει με το δίκυκλο του στο χωριό του, στο Μόλυβο. Λίγα λεπτά αργότερα τραυματίζεται σοβαρά στο κεφάλι. Μεταφέρεται στο Νοσοκομείο Μυτιλήνης σε κρίσιμη κατάσταση με πολύ σοβαρές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις.

Οδηγείται στη ΜΕΘ όπου διασωληνώνεται. Η κατάσταση χαρακτηρίζεται ιδιαίτερα κρίσιμη. Λίγες μέρες μετά ακολουθεί δεύτερη επέμβαση κατά την οποία αφαιρούνται τμήματα του κρανίου του προκειμένου να μειωθεί η εγκεφαλική πίεση. Όλα δείχνουν ότι η μάχη οδηγείται σε ήττα. Η μητέρα του στο σημείο αυτό άρχισε να ενημερώνεται για να δωρίσει ενδεχομένως τα όργανα του Ταξιάρχη για μεταμοσχεύσεις σε συνανθρώπους που κινδυνεύουν. Λίγες ώρες αργότερα ο εγκέφαλος του 17χρονου αρχίζει να αντιδρά, όπως δηλώνει στην ΕΡΤ3 ο νευροχειρουργός Πέτρος Σουρτζής. «Τώρα μιλάω κανονικά, είμαι στο κέντρο αποκατάστασης και περπατάω με πατερίτσες αλλά είναι θέμα ημερών να τις πετάξω», λέει ο 17χρονος μι-

λώντας στο protothema.gr. Συγκεκριμένα, ο Ταξιάρχης ανέφερε τα εξής: «Όταν άνοιξα τα μάτια μου από το κώμα είδα τη μητέρα μου... προσπάθησα να ανοίξω το στόμα μου και να της μιλήσω αλλά δεν έβγαινε η φωνή μου. Δεν το πίστευε η μαμά μου. Ήταν και οι γιατροί δίπλα μου και τους έλεγε η μαμά μου: "Μου μιλάει το παιδί μου". Είχαν σοκαριστεί όλοι. Κανείς δεν μπορούσε να το πιστέψει. Πίστευαν ότι μπορεί να μείνω φυτό ή και να πεθάνω. Άρχισα να αντιλαμβάνομαι ότι είμαι χειρουργημένος κι ότι έχω τραχειοστομία. Όταν άπτησα το κουμπί για να μιλήσω θυμάμαι ότι έκλαιγα. Δεν θα ξεχάσω τους νοσηλευτές που έμπαιναν στο θάλαμο, με έβλεπαν κι έκαναν το Σταυρό τους».

«Την ημέρα που έγινε το τροχαίο, θυμάμαι ότι είχα σχολάσει από τη δουλειά και με κάλεσαν οι φίλοι μου να πιούμε ούζα σε ένα πανηγύρι. Μετά θυμάμαι ότι πήρα τη μηχανή, πάτησα τέρμα το γκάζι και τράκαρα πάνω σε ένα τοιχίο. Μετά έπεσα σε κώμα... Δεν θυμάμαι τίποτα άλλο.

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Έχετε προσέξει ότι τα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς είναι λίγο ... ασυνάρτητα ; Όσο και αν προσπαθήσετε δεν βγαίνει νόημα μεταξύ των στίχων.

για να θυμηθούμε τα Κάλαντα :

"Αρχιμηνιά κι Αρχιχροιά Ψηλή μου δεντρολιβανιά (Κι αρχή καλός μας χρόνος Εκκλησιά με τα' άγιο θόλος

Άγιος Βασίλης έρχεται.. Και δε μας καταδέχεται* Από την Καισαρεία Συ είσ' αρχόντισσα κυρία *

Βαστάει πένα και χαρτί ..Ζαχαροκάντιο ζυμωτή*

Χαρτί-χαρτί και καλαμάρι ,Δες και με το παλικάρι * "

Ας δούμε λοιπόν πώς εξηγείται η ασυναρτησία ... Η ιστορία μας διαδραματίζεται στο Βυζάντιο.

Σε εκείνα τα χρόνια οι φτωχοί και χαμηλών στρωμάτων άνθρωποι δεν είχαν το δικαίωμα να μιλούν στους αριστοκρά-

τες παρά μόνο σε γιορτές όπου μπορούσαν να τους απευθύνουν ευχές.

Κάποιος νεαρός λοιπόν, ταπεινής καταγωγής, ήταν ερωτευμένος με μια αρχοντοπούλα..

Επειδή δεν ήταν κοινωνικά αποδεκτό να την πλησιάσει παρά μόνο σε περίοδο εορτών για να της απευθύνει ευχές,αποφάσισε ανάμεσα στα κάλαντα του Μεγάλου Βασιλείου να εντάξει και ένα ερωτικό ποίημα που είχε συνθέσει !

Αρχίζει λοιπόν και βάζει ενδιαμέσους στίχους . Αυτούς με τον αστερίσκο .

Με αυτόν τον τρόπο και τα κάλαντα θα έλεγε ακολουθώντας τους κοινωνικούς κανόνες αλλά ταυτόχρονα θα παίνευε την καλή του ... !!!

Την αποκαλεί ψηλή, σαν δεντρολιβανιά.

Επειδή φορούσε ένα από τα ψηλά τα κωνικά καπέλα με το τούλι

στην κορυφή, την παρομοιάζει με Εκκλησιά με το Άγιο θόλος (θόλος εκκλησίας).

Της λέει ότι δεν τον καταδέχεται (ο Άη Βασίλης δεν έχει να κάνει!) γιατί είναι αρχόντισσα κυρία.

Τέλος κλείνει με τις γαλιφιές !!! Την λέει ζαχαροκάντιο ζυμωτή, δηλαδή φτιαγμένη από ζάχαρη (γλυκιά μου) και την παρακαλεί να του ρίξει μια ματιά.

Έτσι λοιπόν αυτά τα παράδοξα Κάλαντα πέρασαν από γενιά σε γενιά και έγιναν τα πιο διαδεδομένα σε όλο τον ελληνικό χώρο ... !!!

ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΗ

"Οι γονείς μου ήταν παντρεμένοι για 55 χρόνια. Ένα πρωί, η μαμά μου κατέβαινε τις σκάλες για να φτιάξει το πρωινό του μπαμπά, έπαθε καρδιακή προσβολή και έπεσε κάτω. Ο πατέρας μου την σήκωσε όσο καλύτερα μπορούσε και σχεδόν την έσυρε στο αυτοκίνητο. Με μεγάλη ταχύτητα, χωρίς να υπολογίζει τα φανάρια, την οδήγησε στο νοσοκομείο.

Όταν έφτασε, δυστυχώς δεν ήταν πια μαζί μας. Κατά τη διάρκεια της κηδείας, ο πατέρας μου δεν μίλησε. το βλέμμα του χάθηκε. Δύσκολα έκλαψε. Εκείνο το βράδυ, ενώθηκαν μαζί του τα παιδιά του. Μέσα σε κλίμα πόνου και νοσταλγίας, θυμηθήκαμε όμορφα ανέκδοτα και ο πατέρας μου ζήτησε από τον αδερφό μου, θεολόγο, να του πει πού θα ήταν η μαμά εκείνη τη στιγμή. Ο αδερφός μου άρχισε να μιλά για τη μετά θάνατον ζωή και να μαντεύει πώς και πού θα ήταν. Ο πατέρας μου άκουγε προσεκτικά. Ξαφνικά μας ζήτησε να τον πάμε στο νεκροταφείο.

Μπαμπά!» απαντήσαμε, «είναι 11 το βράδυ, δεν μπο-

ρούμε να πάμε στο νεκροταφείο τώρα!». Ύψωσε τη φωνή του και με βλέμμα δακρυσμένο είπε:

«Μην μαλώνετε μαζί μου, σας παρακαλώ μην στενοχωρείτε τον άντρα που μόλις έχασε τη γυναίκα του για 55 χρόνια». Ακολούθησε ένα λεπτό σεβασμού σιωπής, δεν φωνάζαμε άλλο. Πήγαμε στο νεκροταφείο και ζητήσαμε άδεια από τον νυχτοφύλακα. Με ένα φαικό φτάσαμε στον τάφο. Ο πατέρας μου χάιδεψε την φωτογραφία της, προσευχθήκαμε και μας είπε, που παρακολουθήσαμε τη σκηνή συγκινημένοι:

"Ξέρετε ήταν 55 χρόνια... ; Κανείς δεν μπορεί να μιλήσει για αληθινή αγάπη αν δεν έχει ιδέα πώς είναι να μοιράζεσαι τη ζωή με μια γυναίκα." Έκανε μια παύση και σκούπισε το πρόσωπό του. "Εκείνη και εγώ, ήμασταν μαζί σε εκείνη την κρίση. Αλλάξα δουλειά..." συνέχισε. «Μαζέψαμε τα πράγματα όταν πουλήσαμε το σπίτι και μετακομίσαμε έξω από την πόλη. Μοιραστήκαμε τη χαρά να σας βλέπουμε να τελειώνετε τις σπουδές σας, θρηνήσαμε την αναχώ-

ρηση αγαπημένων προσώπων δίπλα-δίπλα, προσευχηθήκαμε μαζί στην αίθουσα αναμονής κάποιων νοσοκομείων, στηρίζαμε ο ένας τον άλλον στον πόνο, αγκαλιαζόμαστε κάθε Χριστούγεννα, και συγχωρούσαμε τα λάθη μας... Παιδιά, τώρα έφυγε, και είμαι χαρούμενος, ξέρετε γιατί;

Γιατί έφυγε πριν από εμένα. Δεν χρειάστηκε να περάσει την αγωνία και τον πόνο να με θάψει, να μείνει μόνη μετά την αναχώρησή μου. Θα είμαι αυτός που θα περάσει από αυτό, και ευχαριστώ τον Θεό. Την αγαπώ τόσο πολύ που δεν θα ήθελα να υποφέρω...» Όταν τελείωσε ο πατέρας μου, τα αδέρφια μου και εγώ είχαμε δάκρυα να κυλούν στα πρόσωπά μας. Τον αγκαλιάσαμε και μας παρηγόρησε: «Δεν πειράζει, μπορούμε να πάμε σπίτι, ήταν μια κακή μέρα».

Εκείνο το βράδυ κατάλαβα τι είναι η αληθινή αγάπη. Απέχει πολύ από τον ρομαντισμό, δεν έχει να κάνει πολύ με τον ερωτισμό ή με το σεξ, μάλλον συνδέεται με τη δουλειά, τη συμπλήρωση, τη φροντίδα και, κυρίως, με την αληθινή αγάπη που δηλώνουν δύο πραγματικά αφοσιωμένους ανθρώπους».

Ειρήνη στις καρδιές σας.

Πάντα στους άλλους συμβαίνουν

Χρόνια πολλά λέμε ότι η έκθεση σε πορνογραφία ιδίως στα μικρά παιδιά είναι κακοποίηση .

Χρόνια λέμε ότι τα παιδιά μέσω του κινητού τους έχουν παντού πρόσβαση στην πορνογραφία όχι μόνο στο σπίτι αλλά και στους κρατικούς φορείς (δήμους κα).

Η πορνογραφία καταπατά το δικαίωμα των παιδιών στην παιδικότητα και την αθωότητα, αυξάνει την επιθετικότητα των παιδιών ,διαστρεβλώνει την εικόνα των παιδιών για τον έρωτα και αργά ή γρήγορα τα παιδιά μπορεί να υιοθετήσουν τις σεξουαλικές συμπεριφορές των πρωταγωνιστών της πορνογραφίας .

Ο Εξευτελισμός ιδίως των

γυναικών αλλά όχι μόνο, η προβολή του γυναικείου σώματος ως σκεύους ηδονής ή ως εργαλείο ικανοποίησης οποιασδήποτε σεξουαλικής διαστροφής περνά ως μια αποδεκτή συμπεριφορά .

Η διαπαιδαγώγηση των παιδιών μέσα από την πορνογραφία φέρνει βιασμούς ακόμα και ανθρωποκτονίες .

Εάν όλο αυτό συνδυαστεί με τα κοινωνικά δίκτυα όπου πάνω από 70 % των παιδιών του δημοτικού βρίσκονται στα κοινωνικά δίκτυα όπου 25% παρενοχλούνται σεξουαλικά ,37% μεγαλώνουν σε περιβάλλοντα μισαλλοδοξίας και 53% αδιαφορούν για το διαδικτυακό τους προφίλ καταλαβαίνουμε γιατί βιώνουμε αυτές τις τραγικές

καταστάσεις .

Βέβαια για να δέσει το γλυκό δεν πρέπει να ξεχνάμε και την Τραπ μουσική ιδιαίτερη συμπαθής στα παιδιά του Δημοτικού όπου όχι μόνο προβάλλει κακοποιητικές και παραβατικές συμπεριφορές αλλά τις αναδεικνύει ως πράξεις κοινωνικής καταξίωσης

ΥΓ Γονείς συνεχίστε να αφήνετε τα παιδιά σας στην έκθεση στην πορνογραφία ,στα κοινωνικά δίκτυα και στην τραπ μουσική από το δημοτικό , δεν θα συμβεί τίποτα στην οικογένεια σας ...

Πάντα στους άλλους συμβαίνουν

Kormas Georgios

πρεσβ. Αντώνιος Αρ. Μπεζαΐτης
 Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου
 Στυλιανού Γκύζη
 Συνεργάτης Ιδρύματος Νεότητας
 και Οικογένειας
 Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών
 2106401469 / 6977387010
antoniosbezias@yahoo.gr
 Τεχνική Επιμέλεια: Σπυριδούλα
 Άννα Μπεζαΐτη - πρεσβυτέρα
annabezaiti@yahoo.gr
 Επιμέλεια Κειμένων: Ομάδα Νέων
 και Πνευματικών Τέκνων
 ISSN:2732-8953

«Εγώ... Εσύ... ο ΧΡΙΣΤΟΣ...
 και η καθημερινότητά μας»

www.pantonios.gr

κάνε κλικ στον σύνδεσμο

Νέο βιβλίο «Θέματα Πνευματικής Οικοδομής»

Ο λόγος Του Θεού θα πρέπει να ακούγεται κάθε Κυριακή και μεγάλη εορτή, κατά τη διάρκεια της Θ. Λειτουργίας, ως λόγος οικοδομής, στηριγμού και ελπίδος. Ο λόγος Του Θεού είναι ζωντανός όπως και ο ίδιος ο Θεός είναι ζωντανός. Το θείο κήρυγμα διαπερνά τα εμπόδια και φθάνει μέχρι τα βάθη της ανθρώπινης καρδιάς, μεταμορφώνοντας με την αποτελεσματικότητά του, ζωοποιώντας με τη δύναμή του. Κατάλληλα διαφωτιστικά φυλλάδια θα πρέπει να τυπώνονται και διανέμονται στους πιστούς μας, προς ενημέρωση σε διάφορα θέματα και πνευματική οικοδομή των.

Έτσι ακριβώς και το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας αποτελεί μια σειρά από διαφωτιστικά φυλλάδια που μοιράστηκαν σε παιδιά και νέους κατά την περίοδο των θερινών κατασκηνώσεων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών όπου είχα τη χαρά και την ευλογία να διακονήσω ως αρχηγός περιόδου. Καθώς επίσης και σειρά Κατηχητικών Μαθημάτων βαθμίδας Λυκείου στον Ιερό Ναό Αγίου Στυλιανού Γκύζη κατά την χρονική περίοδο 2015 -2019 ως κατηχητής.

Παραγγελίες στο: <https://pantonios.gr/index.php/katixisi/themata-pnevmatikis-oikodomis>

ISBN: 978-618-00-3826-2

Σπυριδούλα – Άννα Μπεζαΐτη (πρεσβυτέρα)

Γιατί ο Μέσι ήθελε με τόσο πάθος να κατακτήσει το μουντιάλ ;;

Ξεκίνησε από μια φτωχική γειτονιά στην Αργεντινή
 Είχε ταλέντο όπως όλα τα παιδιά
 Όλα τα παιδιά κάπου έχουν ταλέντο
 Πάλεψε με την ίδια την φύση του
 Ο σκοπός του όλη του η ζωή
 Έγινε γρήγορα πρώτος σε όλο τον κόσμο
 Έγινε πλούσιος
 Λατρεύτηκε όσο λίγοι αθλητές
 Όλα τα είχε εκτός από τον τίτλο του παγκόσμιου πρωταθλητή με την εθνική του ομάδα
 Έχασε ,απογοητεύτηκε ,δεν τα παράτησε ποτέ
 Όλος ο κόσμος τραγούδησε το αγαπημένο του τραγούδι όλος ο κόσμος μαζί του για τον σκοπό του
 Έφτασε στην Ιθάκη του
 Ο Σκοπός του πάνω από τα χρήματα και την δόξα
 Αυτό είναι το πρότυπο για τα παιδιά μας
 Και άλλοι έχουν χρήματα
 Και άλλοι έχουν δόξα
 Αυτός όμως είχε όνειρα είχε σκοπό
 Αυτός έμεινε στην ιστορία
 Γύρισε στην φτωχική του γειτονιά με ότι πιο πολύτιμο είχε
 Το τίτλο την οικογένεια του την αγάπη του λαού του
 Είναι μια ιστορία που αξίζει να την πείτε στα παιδιά
 Είναι μια ιστορία ώστε να έχουν και αυτά όνειρα να παλεύουν είτε κερδίσουν χρήματα είτε όχι
 Να καταλάβουν ότι η οικογένεια , η πατρίδα , η αγάπη του κόσμου , η προσφορά είναι πάνω από τα χρήματα ,τα ακριβά τα αυτοκίνητα ,τα κότερα ,τα ελικόπτερα

π. Αντώνιος Μπεζαΐτης